

- „sleeptouwen voor watersport; handgrepen voor sleeptouwen, voor de watersport; drijvers voor watersport die getrokken worden; opblaasbare buizen voor recreatief gebruik in het water; berijdbaar waterspeelgoed dat gesleept kan worden; wakeboards; bindingen voor wakeboards; zwaarden van wakeboards; waterski's; waterski's voor kunstwaterskiën; springski's; bindingen voor waterski's; verstelbare skivinnen; sleeptuigen voor waterskiboten; waterskihandschoenen; kneeboards; planken voor watersport; tassen voor watersportuitrusting; tassen voor waterski's, wakeboards en kneeboards; producten voor watersport; dempers te gebruiken bij waterski's, wakeboards om de trillingen te beperken en het touw te verstellen, alle bedoeld voor gebruik bij de beoefening van wakeboard" van internationale klasse 28;
- verweerder te verwijzen in de kosten, honoraria en uitgaven in deze zaak en in de voorafgaande procedures en beroepen voor respectievelijk de onderzoeksafdeling en de derde kamer van beroep van het BHIM.

Middelen en voornaamste argumenten

De aangevoerde middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in zaak T-318/02 (H.O. Sports Company Inc./BHIM)

Beroep, op 22 oktober 2002 ingesteld door Paul Vannieuwenhuyze-Morin tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak T-321/02)

(2003/C 7/42)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 oktober 2002 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie door Paul Vannieuwenhuyze-Morin, wonende te Grigny (Frankrijk), vertegenwoordigd door G. Dupaigne, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de leden 1 en 2 van artikel 13 van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), verschenen in het PB van 31 juli 2002, alsmede de woorden „zonder toestemming van de betrokken abonnees, of” en „waarbij de

keuze tussen deze mogelijkheden door de nationale wetgeving wordt bepaald” in lid 3 van dit artikel nietig te verklaren;

- naar rechte over de kosten te beslissen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, een frequent gebruiker van direct mail via internet en oprichter van de internetsite libre.net, verzoekt om nietigverklaring van bovengenoemde bepalingen van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie)(PB L 201 van 31 juli 2002, blz. 37).

Tot staving van zijn vorderingen voert verzoeker aan dat de bestreden handeling, voorzover de vaststelling ervan niet werd vereist door de eenheid van de interne markt, wettelijke grondslag mist.

Bovendien zou de betrokken richtlijn voorbijgaan aan het recht op vrijheid van meningsuiting dat is neergelegd in de artikelen 10 van de Verklaring van de Fundamentele Rechten en Vrijheden, 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; alsmede aan de door alle lidstaten erkende beginselen van vrije handel en vrije mededinging, met name bevestigd door de artikelen 3 en 4, en titel VI van het Verdrag.

Beroep, op 14 oktober 2002 ingesteld door Monique Breton tegen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-323/02)

(2003/C 7/43)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 oktober 2002 beroep ingesteld tegen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen door Monique Breton, wonende te Howald (Luxemburg), vertegenwoordigd door Albert Coolen, Jean-Noël Louis en Étienne Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Griffier van het Hof van Justitie om verzoekster 0,58 punt bevorderingspunt voor het jaar 1998 toe te kennen en haar slechts één bevorderingspunt per jaar toe te kennen voor 1999 en 2000;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzet zich tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag om haar 0,58 bevorderingspunt toe te kennen voor het jaar 1998 en slechts één bevorderingspunt per jaar voor 1999 en 2000.

Verzoekster stelt dat geen beoordelingsrapport voor haar is opgesteld gedurende de gehele periode waarin zij als tijdelijk functionaris in dienst van verweerder was, namelijk van 1 juni tot en met 30 november 1998. Zij is evenmin beoordeeld tijdens haar proeftijd (van 1 december 1998 tot en met 31 augustus 1999). Bijgevolg zijn enkel de analytische beoordelingen van het beoordelingsrapport voor de periode van 1 september 1999 tot en met 31 december 2000 in aanmerking genomen, waardoor het tot aanstelling bevoegde gezag geen rekening heeft kunnen houden met verzoeksters „verdiens-ten” zoals vermeld in de algemene beoordelingen en de opmerkingen van de beoordelaar.

Tot staving van haar vordering beroept verzoekster zich op:

- schending van artikel 45 van het Statuut;
- schending van punt 5 van de Instructies met betrekking tot bevorderingen, gehecht bij het besluit van het Hof van 18 oktober 2000;
- kennelijk onjuiste beoordeling.

Beroep, op 18 oktober 2002 ingesteld door Hans McAuley tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-324/02)

(2003/C 7/44)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 oktober 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Hans McAuley, wonende te Wezembeek-Oppem (België), vertegenwoordigd door A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 30 januari 2002 van de directeur-generaal van directoraat-generaal A van de Raad om de procedure van artikel 29, lid 1, sub a, van het Statuut, ter voorziening in de functie van taalkundig adviseur van de Engelse en Ierse vertaalafdeling te beëindigen, en over te gaan tot de volgende fase, te weten de organisatie van een vergelijkend onderzoek krachtens artikel 29, lid 1, sub b, van het Statuut;
- de Raad te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 100 000 EUR wegens morele en materiële schade;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij arrest van 14 juni 2001 in de zaak T-230/99 heeft het Gerecht de besluiten van de Raad van 15 december 1998 tot benoeming van mevrouw K. tot taalkundig adviseur van de Engelse vertaalafdeling en tot afwijzing van de sollicitatie van verzoeker voor die post, nietig verklaard. De Raad heeft tegen dit arrest hogere voorziening ingesteld. De hogere voorziening is bij beschikking van het Hof van 13 december 2001 kennelijk ongegrond verklaard.

Verzoeker stelt dat de Raad na dit arrest zijn kandidatuur voor de betrokken functie opnieuw had moeten onderzoeken. Door dit niet te doen, heeft de Raad artikel 233 EG-Verdrag geschonden. Daarnaast voert verzoeker een kennelijk onjuiste beoordeling en misbruik van bevoegdheid aan.

Beroep, op 30 oktober 2002 ingesteld door Nordspedizionieri di Danielis Livio & C., vennootschap onder firma van Livio Danielis en Domenico D'Alessandro in liquidatie, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-332/02)

(2003/C 7/45)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 oktober 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Nordspedizionieri di Danielis Livio & C., vennootschap onder firma van Livio Danielis en Domenico D'Alessandro in liquidatie, vertegenwoordigd door Gregorio Leone, advocaat.